POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLOVANY AMERICKÉ,

podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického. Vychází každou středu v OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
JAN ROSICKÝ.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou

$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrt roku.

☞ Zasílání DO EVROPY **$3.00** ročně.
☞ Poštovné platí vydavatelstvo samo.

☞ Oznámky v „Pokroku Západu" čítají se k levné ceně a národní spolky platí za své oznámky poloviční cenu.

☞ DOPISY se všech stran milerádi přijímáme, avšak nezaručíme uveřejňování takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zákon novinářský nám toho nedovoluje, ani za odpovědnost dopisovatele.

☞ Zásilky peněz nechť dějí se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, aby bylo jich dodání nám jisté, neb nemůžeme za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené částky budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.

Nadpis úpisů a peněžních zásilek buď:

„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 17. ledna, 1877.

DOPISY.

ALLEGHANY CITY, Penn., 8. ledna 1877.

— — — U nás budou odbývat čeští katolíci německé divadlo. Jedna pobožná matka dala na mši, aby její syn byl odvrácen od samostatného jednání.

J. P.

WILBER, Neb., 9. ledna.

.....Budeme zde mít český pivovár. Pan Josef Kobes začne prý co nevidět. Pan F. Tichý začne saloon a budeme tedy zde mít nyní čtyry. L.

OCONTO, WIS. 7. ledna.

Milá redakce!

Přišel jsem do velké škody a neštěstí. Dne 1. ledna jsem šel na mojí farmu, kteráž jest vzdálena as 3½ míle od města kdež měl jsem domek a osm lotů. V noci z 3. na 4. ledna, mezi 1 a 2 hodinou, chytilo se v mém obydlí. Kouř, po celém stavení se rozšiřující, vzbudil mou manželku, kteráž probudivši se a seznavši nebezpečí, nejprvé snažila se zachrániti dítky, 2 děvčata, jedno 5 a druhé 3 leta a hošíka 9 měsíců starého, a odnesla je k sousedu přes ulici. Než se s pomocí vrátila, bylo již pozdě co zachránit, neboť bylo již celé stavení v jednom plamenu a tak jsme o celý majetek přišli. Stříkačky ani nevyjely, neboť vše se událo tak rychle, že neměly co hasit. Ráno pro mne poslali a to můžete si pomyslit jaká to byla rána pro mne, neboť jsem měl pojištění na jmění malé, pouze 500 dol. a ztráta obnáší přes 1000 dol. Bylo by mi velmi milé, kdyby jste uveřejnil o tomto mém neštěstí a kdyby mi některý z našich krajanů něčím pomohl.

V úctě Jos. Krumpus.

MANITOWOC, Wis., 8. led.

Vážená redakce!

Musím vám oznámit co se stalo na železnici dne 4. ledna. Jeden farmář z Kossuth townu, jmenem Josef Matějovic, jel k 7. hod. večer s volma z Manitowocu domu, při čemž byl asi trochu podnapilý. Když přijel asi 3 míle od Manitowoc, nechal voli jít napřed a sám zůstal za nějakou přičinou pozadu. Když je dohonil, byly již na dráze, která vede z Manitowocu do Appleton. V tom jel večerní vlak z Manitowocu a jelikož byla tma a při tom i bouře sněhová, nemohl v čas zastavit a vrazil do saní. Asi 200 kroků dále vlak zastavil a šli se podívat do čeho vjeli. Majitele našli asi 30 kroků od dráhy bez vědomí ležícího, však přece jej zpamatovali a vzali sebou na první stanici, Branch, kdež strávil do rána. Poranění jeho není těžké, a v několika dnech bude moci opět pracovat. Voli byli oba zabití a saně jsou na třísky.

Tak se stává, že mnohý neopatrností neb nestřídmostí přijde časem do škody. Voli stáli $120 a saně $20, tedy jest škoda $140.

Z počátku prosince jsme měli velké zimy při málo sněhu. Dne 8. a 15. prosince byl takový mráz, že nebylo volno se vydat na dalekou cestu; takové bouře suché, že nebylo pro prach na 20 kroků vidět. Nyní je lepší počasí. Máme pěknou sanici, ne mnoho sněhu ani velkou zimu, že by se bylo hezky projíždět, jen kdyby byly dobré cesty, neb výdělky. Dříve je lacino, sáh cukrového, 4 stopové délky $3.00 a to musíme jet s ním od nás 16 mil, tedy farmáři při tom málo vybyde. Obilí by platilo, jen že je ho na mále. Mnohý ho nemá dost ani na živobytí, neb práce je poskrovnu a platu málo. Na farmách se platí $20.00; na velkých pilách neb v jestech $15, mohou tedy s tak skrovného výdělku málo ušetřit. Ceny plodin jsou zde přítomně následující: Pšenice buši $1.25.; žito 75, ječmen 80, oves 34, zemčata 60. Seno neb timothy $7.00, maso 100 liber $6.00.

Též se musím zmínit o tom, jak jednomu Němci u nás přišlo maso draho. V listopadu chtěl si nadělat hojně masa a zabijel cizí dobytek. Při jedné kůži byl postižen. Chtěl si ji nechat vydělat na boty. Zapíral zle a tvrdil že kůži našel. Bezpochyby že našel, ale když byla ještě na krávě, tak jako ten cikán, co nalezl tu ohlávku — že v ohlávce měl kůň hlavu, to nevěděl. Stál jej ten špás pouze $140.00, a to ještě se pouze s majetníkem vyrovnal a k soudu to ani nepřišlo. Měl to drahé maso; kdyby si byl koupil pávy, aspoň by mu byla zůstala pěkná péra, a z krávy mu ani kůži nenechali.

S úctou J. Z.

WILSON, Ellsworth county, Ks., dne 5. ledna, 1877.

Teď máme zase odlevu. Zima začala časně a zuřivěji než kdy jindy co pamatujem. Prosinec měl neuprosnou zimu, rtuť byla často ráno pod nulou; nejníže byla 18 pod nulou. Sníh leží na zemi už několik týdnů; práce je zastavena, tak že má každý kdy buď duševně se vzdělávati aneb pěstovati klepy — jak kdo v čem zalíbení nalezá. Přistěhování se též zastavilo, jen aby s jara z novou silou se zas obnovilo. Očekáváme sem ještě mnoho českých rodin, kteréž najdou u nás ještě hojnost laciných pozemků. Homstedy jsou k dostání ještě na šest mil od železné dráhy, a mezi námi potřebujeme ještě pár set českých nových osadníků, ale jiní ať se nehlásí než ti, kteří umí a mají dobrou vůli pracovat, aneb mají-li pár tisíc dolarů neb oboje, sic by špatně pochodili.

Mnozí farmáři zdejší pěstovali kořtátovou třtinu a dobře pochodili když ji zaslali do Chicago neb jinám na trh. Pak semeno, které se napřed omlátí než se třtina prodá, poskytuje dobré krmivo pro dobytek a drůbež. Dobře coste v obráceném drnu a může se sázet až tak pozdě a později než kukuřice. Ba i v červnu, po sklizni obilí do strniště vseta může vyrůst a úplně dozrát dříve než přijde mráz. Za dobré metly obdrží se od 60 do 120 dolarů za tunu, a semena ještě zbyde od 30 do 40 bušlů po akru. Tři akry asi dají tunu metel. Teď mnoho farmářů mluví o prasatech co slibující nejvíce užitku.

Také dlužno podotknouti, že náš sbor „Blahobyt" skvěle pokračuje; nemá ještě svojí síň ani velkou knihovnu, poněvadž jest slabých sil, ale pravidelně se schází k společné poradě, svobodné rozmluvě a zábavě. Scházíme se střídavě ve přibytku některého úda. Na zdar F. J. Š.

* * *

Koho miluji.

Napsal F. J. Sezbla.

Miluji toho přítele
čí hlas odvahy dá,
Jenž upokojí srdce mé,
když časem bouřívá;
Jenž setře slzu zármutku
již vyvolal kdy žal,
A zašepce mi útěchu
bych odvahu zas vzal.

Miluji toho přítele,
čí ruka upřímná
Kalich hořkého svízele
mi vždy jen odnímá;
Kterýž mi rány obváže
jichž on neučinil,
Balsámem mi je namaže,
by mi je zahojil.

Miluji toho přítele,
čí úsměv světla má;
Jako paprslek slunečka,
jenž blaze zahřívá;
Na cestách mne pak osvítí
kamkoliv jen půjdu,
Ve tmavých chodbách zármutku
blahořečím jemu.

Čí upomínka mně milá,
na něj já zpomínám;
Nikdy nevyjde z paměti!
Kdy jej zas uhlídám?
Toužím jej vřele držeti
v srdečném objetí;
Chci věrným mu zůstati
do mého zhasnutí.

BIGHAM CREEK, Knox Co., Nebraska, dne 11. ledna.

Vážená redakce!

Zimu jsme měli stále mírnou až do prosince. Od té doby stále mrzne a nyní máme drobet sněhu. — Někteří z našich osadníků, kteří mají více dobytka, mezi nimi osadník Frankfort, jsou se zákonem o pasení dobytka (herd law) nespokojeni a kolovala zde petice proti zákonu tomu. Zrušením zákona toho by povstaly velké zmatky. Pro dobytkáře, kteří se nezanášejí pěstováním plodin, by bylo arci zrušení zákona toho výhodné, neboť by nemusili si držet pasáky, však pro ty, kteří hlavně orbou se zanášejí, by bylo zle, neboť by musili buď hradit aneb hlídat pole své, což by bylo mnohem obtížnější než hlídání dobytka. (Pozn. red: Není se třeba obávat, že by zákon ten byl zrušen, neboť velká většina osadníků Nebrasky zanášejí se orbou a bylo by to proti jejich prospěchu.)

Nedávno měli jsme zde soud mezi dvěma krajany. Jeden z nich zupálil trávu mezi dvěma brázdami, však oheň přeskočil a opálil sousedu nějaké stromky, slívy, topoly a víno. Původce ohně musil zaplatit 15 dolarů náhrady a soudní útraty.

Lonský rok byl nám velice pamětným. Nejen že byl to rok stoletý trvání republiky, svobody, pro níž zakladatelové ochotně životů i statků svých nasadili, a jejíž zachování a opatrování nám svěřeno jest,— nýbrž byl i zároveň svědkem nejtužšího snad zápasu volebního, ze všech, co se jich kdy v této zemi odbývalo. Doufám že vítězství rozhodnuto bude ve prospěch strany republikánské, neboť mám naději, že jen pod tou stranou nám zajištěn bude zdar této země. Nevěřím že by straně, která o zničení celistivosti naší země usilovala, leželo na srdci blaho země té; nevěřím, že strana, v kteréž nákaza zvaná "korupce" vznikla, byla stranou "opravy" a nevěřím že by strana, která nekalými prostředky vítězství se domáhala, jako násilnictvím na jihu a zápletkami v Oregonu, měla "opravy" skutečně v úmyslu. Myslím že se jí jednalo o zmocnění se vlády a o kořistění.

Od posledního mého dopisu stihla naší rodinu krutá rána. Ztratili jsme naší milovanou matku. Přijměte srdečný pozdrav

Znamenám se s úctou
J. Holeček.

ZČECH.

* Nedávno přinesli jsme z listů německých vyjmutou zprávu o jistém Leo. Horáku, kterýž konsula německého (?) v New Yorku žádal o bezplatný přeplav, tvrdě že se v Evropě zpronevěřil a nyní že jest výčitkami svědomí nucen k návratu. V českých listech čteme o tom samém následující:

Z Ameriky touží domu v Praze známý Leopold Horák, kterýž před málo měsíci odešel do Ameriky. Zapoměl odvésti několik set zlatých závodu, v němž byl účetním. Avšak v Americe s penězi těmi dlouho nevystačil. Protože pak ani v Americe nesbírají se peníze na ulici, pocítil brzo, co jest to bída a nouze. V bídě vzpoměl si, že všude dobře, doma nejlíp. Zachtělo se mu po domovině. Ale neměl na cestu peněz a bez peněz těžko se vrátit. Obrátil se na rakouského konsula o pomoc; ten však mu ji odepřel. Avšak matka Horákova dozvěděla se o tísni svého syna a postarala se, aby se mu potřebných prostředků na cestu dostalo. Vrací se tedy.

* Pro demonstrace na universitě pražské odsouzeno bylo policií celkem patnáct posluchačů malířské akademie. Nejmenší trest obnáší 24 hodin, největší pět dnů. Odsouzeni jsou všickni Češi.

* Slamkou z viržinky usmrcen. V Přerově píchla jistá hostinská slamkou z viržinky jednoho hosta tak nešťastně do nosu, že mu prolezla do mozku, tak že do rána zemřel. Hostinská dodána soudu.

* Nouze o učitele v Čechách. Vládní věstník vypisuje konkurs na obsazení 6 míst řídících učitelů, 25 míst učitelů, 27 míst podučitelů, 1 místo podučitelky a 2 místa industrialních učitelek. Celkem tedy 60 míst. Skutečný počet uprázdněných míst učitelských jest ale mnohem větší, sahá do set.

* Počet advokátů a notářů v Čechách. V Praze jest 137 advokátů, 136 kandidátů advokátních a 12 c. k. notářů. V Karlíně jsou 4 advokáti, 2 notáři a 2 kandidáti advokátní. Na Smíchově jsou 4 advokáti, 1 notář a 2 kandidáti advokátní. Ve venkovských ostatních městech jest celkem 275 advokátů, 214 notářů a 139 kandidátů advokátních. Celkem jest tudíž v Čechách 420 advodátů, 229 notářů a 279 kandidátů advokátních.

* Neobyčejná drzost lupiče. Dne 7. m. m. ubíral se večer po 10. hodině farář z obce R. v okolí Kolína do Solopisk. Na cestě se k faráři přidružil neznámý chlap a políbiv mu ruku, tázal se ho, co je lepší, prosit nebo krást. Když farář, poznav již z těchto několika slov, s kým má co jednat, neodpovídal, pokračoval lotr: "Zajisté jest lépe prosit a proto Vás prosím, abyste svlékl kabát a dal mně ho". Faráři nezbývalo nic jiného než svléknout kabát a dát jej lupiči. Tento však nebyl s pouhým kabátem spokojen a žádal i vestu, kalhoty a boty. Farář vida nezbytí, učinil lupiči po vůli. Na to se teprv lupič vzdálil a farář musel jít skoro na košili svlečen v chladné noci přes hodinu cesty domů.

* Při čem se také jevívá láska manželská. V obci D. u města K. žijou dva manželé jako dvě strnadů v poměrech často nepokojných a bouřlivých. Nedávno tomu, co mužíček, drobné postavy, na ženu svou prudce se obořil a jí bez milosti nařizoval, "aby, co jest jejího, si vzala, a od něho odešla, že s ní do nejdelší smrti nechce živ býti." Manželka, žena to statečná a pravá mužatka, podrobila se úplně rozkazu mužíčka svého: prostřela velikě prostěradlo na zemi a jala se mlíky na něm skládati své peřiny, prádlo a j. Konečně ale, uchopivši mužíčka a křičíc "Tys také můj a také patříš mně", mrštila ním do kupy peřin, rychle ranec zavázala a odnášela mužíčka svého pryč! Lid vida to, smál se, a mužíček konečně také dal se ve smích hlasitý, a od té doby nemá ženu k tomu, by, co jejího jest, si vzala, a od něho na vždy odcházela.

SMĚS.

— Německé listy opravují svoji zprávu o německém původu Abdul-Kerima, vojevůdce tureckého, v ten smysl, že ne Abudul Kerim, nýbrž Rašid paša jest Němec. Jen když aspoň mají někoho v turecké armádě.

— Z New Haven Conn. se oznamuje, že anglický párník "Prince Arthur", kterýž nedávno z New Haven přímo do Cařihradu vyploul, vezl sebou pro vládu tureckou následující potřeby válečné: 10.080.000 nábojů, 10,000.000 kulí, 10,0000.000 granátů, 46.600 ručnic a 40.000 šavlí. Náklad ten měl cenu 1,340.000 dol.

— V Cincinnati byl dán pod záruku soudcem spolkovým hudebník Aug. Schvebel, pro podvod spáchaný na úředních celních. Nedávno byl na návštěvě v Německu a přivezl sebou množství hudebních nástrojů, mezi nimiž též velkou basu. Na všechny tyto nástroje zaplatil povinné clo. Když přišel do Cincinnati, vzal basu k hotoviteli hudebních nástrojů a nechal basu rozebrati. Tu teprvé přišlo na jevo, že v útrobách basy ukryto bylo velké množství předmětů, clu podrobených. Bylo tu uschováno 130 pěnových dýmek, množství pěnových špiček, šmytce, břitvy a jiné věci, kteréž bystrému zraku celních úřadníků ušly. Když předměty byly vyňaty a "Káča" opět spravena, žádal hotovitel hudebních nástrojů za své namahání 75 dol. To bylo Schveblovi mnoho a vzpouzel se, načež jej onen úřadům udal.

— V jižní Kalifornii pěstuje se hojně citronů a pomerančů a sice dozrávají od prosince až do února. Však veškerý výnos spotřebuje Kalifornie sama, ba nemá ani dosti a přiváží se tam z ostrovů "společenských." Na těch obyčejně dozrávají pomeranče a citrony až v dubnu a první nové ovoce přiváží se do Kalifornie obyčejně v květnu neb červnu, když domácí ovoce skoro všechno již spotřebováno jest. Proto nalezají se v San Francisco čerstvé pomeranče po celý rok v trhu. Minulý rok přistálo v San Francisco z ostrova Tahiti 27 lodí s pomerančema; první dne 30. března a poslední dne 24. prosince.

— Rozdíl mezi oběma kandidáty presidentství byl opět znáti z poselství obou předloženého zákonodárným sborům. Kdežto poselství Tildenovo ku legislatuře New Yorkské jest až hrůza chvástavé, podává Hayes legislatuře Ohio poselství krátké, však plné dobrých rozumných návrhů, kteréž o jeho dobrých náhledech, poctivosti a snaze o opravy svědčí. Mezi jiným navrhuje, aby ve volbách městských a okresních byly záležitosti politické ponechány mimo, jelikož nezáleží na tom, zda jedna neb druhá politická strana v městských neb coutních úřadech jest, nýbrž na tom, aby poctivá a schopní úředníci místa taková vyplňovali. Náhled tento sdílíme po mnoha roků a nepochybujeme, že sdílí jej většina těch, kdo skutečných oprav ve veřejné národní, státní, obecní i městské správě si přejí.

— Chicagská "Svornost" píše o demokratu C. C. P. Holden, kteréhož nedávno dem. listy za republikána vyhlašovaly a jej velebily, poněvadž podal o stavu věcí v Louisianě úsudek přiznivý své straně (dem.), následovně:

"Pokračujeme my v tom Chicago. Předseda okresní rady Holden učinil návrh, aby chudobinec, nemocnice, vzorní škola, a ostatní okresní ústavy dobročinné byly zavříny, aby prý se zachoval úvěr a dobré jméno okresu Cook!!! Podporujeme a dodáváme návrh, aby se ten osel Holden s celou zlodějskou rotou, jíž se říká okresní rada, také zavřeli do nějakého hodně velikého dvora, přivázali ku sloupům zbičovali krutou ruskou a pak polili vodou a nechali zmrznouti. Tak bude úvěr a čestné jméno okresu zachováno, a budoucně nenapadne žádnému takovému oslu, jako je Holden, hlásiti se v úřad okresní."

— V Chicago mají s velebníkem Molitorem již opět "trubl". Nechce přijímat za kmotry ani křtít dítky rodičů takových, kteří kostel nenavštěvují a ku zpovědi nechodí. Nemůžeme sice pochopit, proč rodiče které samy do kostela nechodí a proto ku víře se nehlásí, chtí nechat křít dítky. Však v Chicago zdá se jednání pátera Molitora buditi značné pohoršení. V přednášce pana Zdrůbka o předmětu tom, přijmuta byla od přítomných jednohlasně následující usnesení:

1. Že, jelikož křest i dle katechismu jest platný, ať odbývá jej kdokoli v pravém úmyslu, budou všichni otcové a matky křtí do koželuhoven na sever. Vydělávání trvá obyčejně 6 až 8 měsíců. Dříve přivážena většina kůží z Louisiany a New Orleans byl střediskem tohoto obchodu. Nyní však přiváží se velká část z bažin Floridy a Jacksonville jest hlavní tržiště. Aligatorové často dosahují délky 18 až 20 stop.

— Od hrůzného požáru divadla Brooklynského jeví se živé účastenství v mnohých rozmanitých návrhách a pokusech o zamezení neb předejití podobného neštěstí. Zajímavá v tom ohledu byla zkouška odbývaná nedávno v divadle Wallack-ově v New Yorku, odbývaná v přítomnosti vynikajících osob. Byla to praktická zkouška ohněm na dekoracích, kteréž byly chemickými látkami nechytlavými učiněny. Dvě malované visuté dekorace natřeny byly roztokem těžkovité sody (tungstate of soda) a později s křemenkovitou sodou (silicate of soda.) Proti dekoracím namířen silný plamen plynový, však tyto se nevzňaly, nýbrž ta část, která s plamenem ve styk přišla, se pouze rozpadla v černý popel, zanechajíc v dekoraci díru. Dřevo i provaz smočené v těchto lučebninách, drženo bylo minutu v plamenu, aniž by se na něm účinek horka byl objevil. Přítomní byli všichni nanejvýše zkouškou uspokojení a shodovali se v náhledu, že nechají zařídíti divadla účinně bezpečná, ba ohnivzdorná.

— V Nizze zastřelil jeden Ital 33letou uherskou dámu, která zde byla známa pode jmenem hraběnky Erdœdyové. Kule vnikla nešťastnici do čela nad pravým okem a za tři hodiny byla ubohá paní mrtva. Pachatel — Mastelloni jmenem — střelil se také do úst a klesl vedle své oběti. Dopraven byl do nemocnice, kde hnedle skonal. Jevištěm události té byla jídelna hraběnky Erdœdyové. Mastelloni byl dva měsíce z Nizzy pryč a vrátil se včera opět. Vydlužil prý se od hraběnky dříve peníze slíbiv jí, že si ji vezme a peníze opětně peníze. Když pak mu je odepřela zastřelil Mastelloni ji a pak sebe.

— Košut zaslal vůdci nejkrajnější levice uherského sněmu, Simonymu, list, v kterémž mluví o způsobu, jakým bylo jednáno ve sněmu o otázce východní. Košut kárá většinu, že nepoužila návrhu Simonyho k rozpředení debaty o východní otázce, aby Evropa zvěděla, jaké mínění panuje o otázce té v Uhrách. Dále polemisuje Košut proti hrabětí Andrásymu, a má za to, že prý tíže rakousko-uherská (jejímž úkolem prý jest zameziti šíření se panslavismu) v případu, kdyby došlo ku sporu s Ruskem, má naději na vítězství. Jak z toho patrno, nemůže Košut zapomenout na rok 1849. Rusko jest a zůstane mu nejúhlavnějším nepřítelem, proti kterémuž musí stůj co stůj bojovati.

— Světová výstava v Paříži. Upravovávání půdy jak na Morsovu poli, tak na Trocaderu značně již pokročily a zevnější zdi výstavní budovy vystoupily již nad povrch země. Koleje k odvážení země a dovážení staviva táhnou se po celém Morsovu poli. Železné části výstavní budovy jsou již objednány a z části i dodány. Na Trocaderu počato s kladením základů k levému křídlu rotundy a základy pro budovu ústřední jsou již úplně vyhloubeny. Na pravém křídle odklízí se rum, nahromaděný tu od roku 1867, když se tu trhalo prachem. Spodní stavby na Trocaderu mají být skončeny do 1. ledna 1877. Na staveništi je nyní zaměstnáno 2000 dělníků a brzy počne se pracovat i v noci při elektrickém osvětlení. Těchto dnů ohlásilo též Španělsko úředně, že se výstavy súčastní. Některé vlády, jako na př. Italie, žádaly za větší místo, než jim původně bylo přikázáno.

— Město Kišeněv, kdež se nalézá hlavní stan jižní ruské armády, leží na pravém břehu přítoku řeky Dněstru, 1655 verst od Petrohradu, 1360 od Moskvy vzdáleno. První zmínka o něm děje se r. 1420 ve vlašské listině. V 17. století bylo město od Tatarů téměř úplně zbořeno. V 18. století povstal na jeho dřívějším místě městys, který znenáhla obchodem opět se rozšířil a později se stal sídlem multanských serdarů. R. 1812 připadl Kišeněv s celou Besarabií k Rusku a r. 1818 byl na hlavní město celého území povýšen. Obyvatelé Kišeněva obdrželi zvláštní výsady, které značně k rozkvětu města přispívaly. Nyní čítá město 6000 domů a 102.000 obyvatelů. V městě nalezá se duchovenské seminiště, gymnasium, veřejná knihovna. Obyvatelé zabývají se pěstováním a obchodem s plodinami a tabákem. Podniny postlají buď přes Oděsu a Novoselice do ciziny aneb do vnitra ruského. Kišeněv jest zejména středištěm pro obchod a obilí. Vývoz loje, vlny a vína jest velmi značný, zvláště do Rakouska. Město jest jedno z nejbohatších v Rusku.

— Nálezy Schliemannovy. Nejnovější telegramy z Atén dosvědčují důležitost nejnovějších nálezů Schliemannových. Nelze pochybovat, že Schliemann nalezl skutečně královské hroby argoské. Hroby ty leží ve hradě vnitřním, za branou lví, kterou objevil taktéž Schliemann. Na stěnách královských hrobů nalezeny skulptury, které jsou právě starožitné, se-li starší, jako lvové na bráně. Nápisy až dosud nebyly nalezeny. Cena kosů nalezených, zlatých šperků atd., páží se na 300.000 franků. Byť se i popíralo, že kostra, v hrobě nalezená, je pozůstatkem homérovského Agamemnona, nedá se přece upírat, že nálezy Schliemannovy jsou velice důležité. Též z Olympu došly zprávy o nových nálezech. Nalezeny tam dvě metopy z chrámu Zeusova. Na jedné je překrásně zachovalá Pallas Athéne, provedená úplně z slonu metopy, představující Herkula a Atlase s jablky Hesperidek. Druhá metopa představuje muže, je ale velice porouchaná a skorem k nepoznání.

— V Brněnském "Občanu" ze dne 10. pros. čteme: Před pěti nedělmi slavila kněžna Ida Wrede-ova manželský sňatek s obyčejným, ani psaní ani čtení neznalým dřevákem, na zámku svých předků v Solnohradsku, což se malé udivení spůsobilo. Po svatbě ale diví se lidé ještě více romantice paní kněžny, neboť oddala se tak věrně manželství s dřevárem, že odložila hned po oslavkách svůj městský šat, a vyměnila si jej za šat, jaký solnohradské hospodyně nosí a chodí nyní každou neděli po boku svého Honzíka do kostela, a po službách božích zastaví se, jak obyčej jest, na trochu občerstvení v hospodě, odkud zase kráčí domů a na statku za 18 000 zl. koupeném hospodaří. Této hospodyni panské každý bude přáti, aby se jí to hospodaření až do smrti líbilo.

— Konec všem pleším! Těšte se všichni, komuž příroda nepřála hustého lesa vlasového anebo komuž v bujném života proudu prohídly bujné proudy kadeří; nepochrbná pomoc jest blízká. Anglický konsul Stevens v Nikolajevu měl sluhu, jehožto téměř před časem vypelichalo. Sluha ten měl mimo jiné povinnost, čistiti petrolejové lampy. Při čtihodném zaměstnání tom pomazal si sluha ten často prsty, kteréž otíral o vlasy, či vlastně o ta místa na hlavě, kdež bývají vlasy. A nic, po třiměsíčném tomto utírání, začaly mu jako ostříhaném Samsonovi znova růsti vlasy: sice v bohatství a kráse, jakých ani za nejlepších dob neměl. Konsul všimnul si toho, ale nečlí nález tento na potěchu všem holohlavým pustil do světa, zkoušel tento účinek petroleje na psích, koních a jiném dobytku a všude též skvělý výsledek. Kde prý vlasy vypadávaly, tam petrolej ihned pomohl, jinde jeví se účinek již po šestém neb sedmém mazání. Jest-li se to potvrdí, zaznamená svět v denní kronice mnoho samovražd — paruků!

— Hrozné dobrodružství. Chovanec pracovny v St. Pancras v Londýně, 8letý statec James John, dostal před několika dny povolení k vycházce. Vraceje se večer, svezl se po podzemní dráze "Metropolitan," která jen při jednotlivých stanicích má východy nahoru. Ve voze tíhal se jistý muž starce na cíl jeho cesty. Pravil mu, že měl vystoupiti již na stanici, kterou byli právě minuli. John se odhodlal, že se vrátí k stanici pěšky. Sestoupil při nejbližší zastávce. "Držte se jen stále v pravo," radil mu jeho soudruh. Avšak člověk ten byl bezpochyby surovým darebákem, neboť naznačil starci cestu, jež vedla do tunelu jiné podzemní dráhy, který byl velice úský a jehož východ byl velmi vzdálen. Vlaky sledovaly za sebou každé tři minuty a vozy se skorem dotýkaly stěn. Stav poutníka byl hrozný. Viděl teprv potom, kde se nalézá, když zaslechl hukot prvního vlaku. Zbylo mu sotva času, aby se přitiskl ke zdi, kdež vyvázl šťastně z nebezpečí. Za chvíli přihučel vlak druhý, pak třetí a strachem omdlévající stařec vlekl se patrně v smrtelných úzkostech vždy dále ku předu. Při každém vlaku musil se těsně přitlačit ke zdi. Cítil někdy, kterak stupátka vagonů trhají kusy jeho šatů. Hrozná ta cesta trvala plné tři hodiny. Polou bez sebe dostal se konečně nebožák k strážnému domku, kdež ho síly na dobro opustily. Teprv po "několika hodinách se poznenáhlu zotavil.

Mezi loupežníky.

Angličan Rose, kterýž byl na Sicilii od náčelníka loupežníků Leona zajat a později za velké výkupné propuštěn na svobodu, popisuje pobyt svůj mezi loupežníky takto: Když mne Leone dne 4. listopadu zajal, šli jsme plných šestnáct hodin do vnitř země. Za ten celý čas neměli jsem ani s koně sestoupiti. Konečně měj kůň, snad příliš dalekou cestou, dvakrát se mnou skácel k zemi. Když se tak stalo po třetí, nařídil Leone, nebo jak jej jeho soudruhové nazývají, Don Antonio, abych koně nechal ležet, že za něj dostanu náhradu.

Ke 2. hodině odpolední došli jsme do jakési stůje, kdež jsme se zdrželi 7 dní. Měli jsme po ten celý čas dostatek kuřat, koz a všelikých jiných potravin. Hned prvního dne mého zajetí přihodila se následující pozoruhodná událost. Když jsme k večeru přijeli k horskému potoku, spatřili jsme na protějším břehu hlídku čtyř vojáků. Sotva že náčelník hlídky spatřil, zapískal, načež Antonio téměř způsobem odpovědělí. Nato vzal svou pušku a zamávnuv ní povětřím zvolal: "Jeden". Vojáci na to odvětili "Dobrou noc" a tábli dále svou cestou.

Když jsme v oné slaji dlели na sedmý den, dověděli se Antonio, že nám je policie na stopě. Vydali jsme se tedy hned na cestu a pěšky šli jsme několik nocí, až jsme konečně přišli k hustému lesíku. Dle všeho nebyli loupežníci ani zde jisti. Plašili se totiž po čtyroch a chránili se všemožně způsobiti sebe menší hlomoz. I psa, jenž náhodou k nim zabloudil, utloukli kamením. Bylo patrno, že se k nám policie stále blíží a že nás se všech stran již obkličuje. Jednoho dne přišli nám vojáci tak na blízko, že jsme slyšeli i znamení, jež náčelník dával svým podřízeným. Při té příležitosti vtiskl mně Antonio bambitku do ruky, tka, abych byl připraven k boji, že se musíme všichni bít. Konečně jsme přec unikli všemu stíhání.

Po celý ten čas udržoval Antonio spojení s Palermem a byl dobře zpraven o starosti, jíž přibuzní moji o mne měli. Byl tedy také pevně přesvědčen, že se mu žádaného výplatného jistě dostane. Věděli, že od toho závisí můj život. Vzdor tomu se vyjednávání s mými příbuznými protahovalo, poněvadž Antonio nechtěl slevit ze žádané sumy ani trojník. Konečně dne 23. listopadu jim vzkázal, že za každý další den bude žádat tisíc uncí (12.750 franků). Když konečně peníze přišly, zavedli mne loupežníci na blízko Collesana, pak do údolí Petralie, a konečně do okolí Ceedy, až mně konečně na nádraží sciarském propustili. Posadivše mně na hlavu klobouk a zavěsivše mně na krk škapulíř jednoho loupežníka, nařídili, abych se nedal nikdy a okamžitě v třetí třídě se vrátil do Palerma.

Za svého pobytu mezi loupežníky přesvědčil jsem se, že má Antonio po celé Sicilii své jednatele a že jest vždy zpraven o každém policie, podnikatelém k jeho dopadení.

VLIV NAMOČENÍ SEMENE A NA TO NÁSLEDUJÍCÍHO USUŠENÍ NA JEHO KLÍČITELNOST.

Známo, že jakost i výnos žně podmíněny jsou jakostí semene a četnými pokusy zjištěno, že nejen první vývoj nýbrž i další rozdíly ve vzrůstu rostlin v jakosti semene původ svůj mají.

Což divu tedy, že nejprvnější fysiologové doby naší hledali vyšetřiti vliv nejrozmanitějších okolností na klíčitelnost semene a na vývoj mladých rostlinek, čímž sebráno četných, pro život praktický velmi užitečných výsledků, s nimiž čtenářstvo naše seznamovati chceme.

Dnes zodpovíme otázku výše položenou.

Mezi nejnutnější podmínky klíčení náleží vlhkost; semeno do země položené musí totiž náhotnatu a určitá množství vlhkosti vsáknouti, než probudí se kol k životu.

Goellerich udal, že semena, která namočením značné množství vody pojmula a na to opatrně se usušila, po vložení do půdy vlhkost rychleji vnímají a čerstvější klíčí než semena suchá, před tím nemočená; vlastnost tato podrží as 4 týhodny, načež se pak tak chovají, jako by před tím nikdy namočena nebyla. Ukázání Goellerichovo stvrzeno od jiných badatelů zejmena z pšenice, ječmene, ovsa, žita, kukuřice, vikve, bobů a hepky.

Rychlejší klíčení vysvětlí se tím, že již při prvním namočení rozpustí se v semenu částečně ony látky, kteréž k první výživě mladinké rostlinky slouží, tak že v půdě při vniknutí vlhkosti do semene nalezne kol rozpuštěnou a připravenou potravinu, kdežto při semenu suchém, dříve nikdy namočenému, tato příprava potravinu teprvé v půdě provésti se musí.

Hospodářové naši měli by se sami o výhodě "moření semene a opětném usušení před setbou" pokusem přesvědčiti.

"Hosp. Listy".

1877
OMAHA and SAINT LOUIS
SHORT LINE.
Dráha
KANSAS CITY, SAINT JOSEPH a OMAHA.

Geo L. Bradbury, General Agent.
Jos. Teahain, Passenger Agent.
J. F. Barnard, Gen'l Sup't, St. Joseph, Missouri.

☞ "POKROK ZÁPADU" přináší nejvíce a nejlepších listů a obsahu hospodářského. Kdo rozumí naší řeči, by mi listu.

Hambursko-americka
paroplavební společnost.
Gesellschaft.
PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA
mezi
Hamburkem a N. Yorkem
přes Southampton.
HAMBURKU do NEW YORKU
každou středu
Z N. YORKU do HAMBURKU
každý čtvrtek.
Přepravní ceny:
Z Hamburku do Nového Yorku
I. kajuta $120 zlata, II. kaj. $72 zlata, mezipalubí $32. papír.
Z Nov. Yorka do Hamburku:
I. kaj. $100 zlata, II. kaj. $60 zl. mezipalubí $30. v papírech.
Děti od 1—10 roků platí polovičku. Kojenci z Hamburku do Nov. Yorku $2. zlata.
AUGUST BOLTEN
Wm. Miller's Nachfolger
JOSEF A FASTORA.
KUNHARDT & CO.,
61 Broad Str., N. Y.
C. B. RICHARD & BOAS,
61 Broadway N. Y.,

Sev. německý Lloyd
Pravidelná přímá
PAROPLAVBA
Bremen a New Yorkem
přes Southampton
z Bremen
ze Southampton
z New Yorku
POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ
Ceny převozné:
z Bremen do New Yorku:
z New Yorku do Bremen, Londynu, Havru a Southampton:
Do Bremen a New Yorku
Vše se stravou. Děti od 1 do 10 roků polovina.
Spojena přeplavba do BREMEN, HAMBURG, ANTWERP, AMSTERDAM, ROTTERDAM, SOUTHAMPTON, HAVRE a LONDÝNA, obraťte se na
OELRICHS & Comp.
Caldwell Hamilton & Co.
August Weiss.

Chicago a Northwestern draha.
OMAHA
CHICAGO A NA VÝCHOD!
jediná přímá cesta
do
Waterloo, Fort Dodge, Dubuque, La Crosse, Prairie Du Chien, Winona, St. Paul, Duluth, Janesville, Kenosha, Green Bay, Racine, Steven's Point, Watertown, Oshkosh, Fond Du Lac, Madison a Milwaukee.
OMAHA A CHICAGO
denní i spací vozy.
Listky přímé
W. H. Stennett, — M. Hopkins,
M. Wheeler, G. C. Eddy,
J. H. Mountain, N. Dwight